

Informatie Kunstwerk

Titel: Monumentale stapelingen

Wijk:	Centrum
Toponiem:	Deken van Somerenstraat
Kunstenaar:	Jan Wils
Materiaal:	Beschilderd, Beton
Jaar van plaatsing:	1983

Omschrijving

1983 - 1988. Ongesigneerd. Uitgevoerd door de kunstenaar bij Hurks Beton BV te Veldhoven.

Op de parkeerplaats aan de Deken van Somerenstraat, tegenover de brandweer, staan vijf monumentale zuilen. Samen vormen zij, oplopend in maat en ritme, een beeldenroute die van twee kanten af naar de hoofdingang van het gebouw van de Gemeentelijke Dienst Werk, Zorg en Inkomen (WZI) leidt. In 1983 werd de nieuwbouw betrokken en in hetzelfde jaar kreeg, nadat meerdere leden van het Eindhovens Beeldhouwersoverleg benaderd waren, Jan Wils in het kader van de Beeldende Kunstenaars Regeling (BKR) opdracht tot het maken van een ontwerp voor de decoratieve aankleding van het exterieur. Jan Wils studeerde aan de Academie voor Industriële Vormgeving onder meer bij Geer Steyn. Gezien de beperkte ruimte en het geringe budget, heeft de kunstenaar in dit geval gekozen voor het vervaardigen van herhaalbare beeldelementen die op elkaar gestapeld kunnen worden. In feite bestaat de beeldengroep uit negen elementen van een kleine drie meter hoog, die, gegoten in beton, door richting en stapeling gevarieerde beeldvormen opleveren. Tegelijk geeft deze herhaling een bepaalde ritmiek en een zekere herkenbaarheid. Door de wijze van stapelen, waarbij de beelden in hoogte oplopen en weer afnemen, ontstaat een dwingende lijn, een spanningsbog. De hoogste stapeling bevindt zich tegenover de ingang van het gebouw van de WZI. Het uniforme karakter van de beeldelementen zelf staat in contrast met de verscheidenheid aan bouwsteilen van het gebouw van de WZI. De beelden bevorderen hiermee de eenheid van de ruimte waarin zij geplaatst zijn.

Voor Jan Wils heeft de gelijkwaardigheid van de beeldelementen ook een symbolische betekenis: zoals ook de mensen elkaars gelijken zijn, die elkaar daadwerkelijk dienen te steunen. Een gedachte die juist door de WZI uitgedragen wordt, waar de zwakkere mens ondersteund wordt door de sterkere. De elementen zijn architecturaal van vorm, ontleend aan de natuur: zoals ooit de eerste

zuil van hout afgeleid werd van een boom, of , zoals in Egypte van de papyrusplant. Onderaan reikt de cilindervorm tot een kleine twee meter en houdt daarmee een menselijke maat aan. De verdikking direct hierboven is als het ware een groeirichel zoals een geleding in een plantaardige groeivorm, waaruit weer een nieuwe vorm kan ontstaan. Met zijn beelden heeft Jan Wils een bijdrage geleverd aan het ruimtelijk vormgeven van een chaotisch stukje Eindhoven, een gebied waar de auto prevaleert en verschillende soorten nieuwbouw, hoog en laag, naast elkaar voorkomen. Maar ook de stad is een levend organisme, waarin ieder mens van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat zijn taak vervult en daarmee een bijdrage aan de samenleving levert. Dwars door deze samenleving met haar diverse functionele bebouwing heen gaan de organisch gevormde 'groeizuilen', dwingend richting gevend aan haar bezoekers. Hoewel de elementen al in 1985 voltooid waren, konden zij pas in 1988 geplaatst worden: fundering en wijze van plaatsing stelden zwaardere eisen dan aanvankelijk voorzien was.

